

BRAZALIADA

Eerste druk 2017

© R. Anouke van der Wart

Correctie en redactie: Mireille

ISBN: 9789402169812

Deze roman is fictie. Namen, personages en gebeurtenissen zijn ofwel het product van de verbeelding van de auteur ofwel fictief gebruikt. Enige gelijkenis met werkelijke gebeurtenissen of bestaande personen berust geheel op toeval.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enig andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

*Met dank aan mijn Mireille voor alle hulp
in het corrigeren en redigeren
en haar ideeën als ik weer eens in de knoop zat.*

Brazaliada

Ik weet niet meer waar ik het eerst over Brazaliada hoorde. Het kan in een blad of een krant zijn geweest maar ook op het internet of als onderwerp op de televisie. Maar waar ik het ook gezien of gelezen heb, het bleef ergens in een hoekje in mijn hoofd hangen.

Thuis hoef ik een verre reis niet voor te stellen. Mijn vriend studeert voor trauma-arts en heeft een hekel aan lang vliegen.

Zuid-Europa vindt hij al ver genoeg. Een voorstel om naar een klein landje in een uithoek van Zuid-Amerika te gaan wordt zeer zeker niet in overweging genomen.

Omdat onze relatie op dit onderwerp na goed is maak ik er geen punt van. Tenslotte is een relatie nu eenmaal een kwestie van respect hebben voor de ander en onze liefde is sterk genoeg om zo'n kleinigheid te kunnen overleven.

Maar nadat hij met een: "Ik wil met je praten" kwam, veranderde plotseling alles.

Het bleek dat hij door Artsen zonder Grenzen gevraagd was om als trauma-arts zes maanden op een van de Griekse of Italiaanse eilanden te werken in de vluchtelingen opvang. Dit is voor hem een uitgelezen kans om in korte tijd heel veel ervaring op te doen.

Nadat hij alles heeft verteld kijkt hij me hoopvol over de eettafel aan.

"Wat vind je ervan, moet ik het doen?"

"Wat wil je zelf?" stel ik als wedervraag.

"Ik wil heel graag, maar niet als het een bedreiging voor onze relatie is. Dan bewandel ik wel de langere weg want het is mij niet waard om 'ons' er voor op te offeren."

Met zijn donkerbruine ogen kijkt hij mij hoopvol aan.

"Natuurlijk moet je het doen! Als het zo goed voor je opleiding en ervaring is dan zou het dom zijn om dit niet aan te nemen. En het is